

JAN WERICH FORBÍNY VZPOMÍNEK

SU 6422-2

Koncem padesátých let jezdíval Jan Werich na „besedy s pracujícími“ po klubech ROH, vysokoškolských posluchárnách či sanatoriích. Jan Borovička, jenž byl manažerem orchestru Karla Vlacha a zároveň se v Divadle ABC staral o propagaci, pořizoval z těchto besed zvukové záznamy. Nahrávky se pak staly u Borovičků rodinným pokladem. „Jan Werich rád odpovídal na dotazy z obecnosti a činil tak naprosto svobodně a otevřeně, bez jakékoliv autocenzury. Jeho nebojácnost byla udivující a opojná. Jan Borovička nastavil fixní mikrofon samozřejmě na vypravěče, proto je otázky špatně slyšet,“ uvádí k nahrávce producentka vydavatelství Supraphon Nada Dvorská a dodává: „Pro naše nové vydání jsme se rozhodli oslovit syna autora původních záznamů Jiřího Borovičku, aby dotazy přetlumočil on. Díky němu se nahrávky zachovaly a mohly být zveřejněny, navíc dostaly v jeho interpretaci autentickou civilní podobu a přiblížily se Werichovu pojetí dialogu.“

Literární historik a publicista František Cinger v doprovodném textu k dvojbalu zdůrazňuje: „Je mnoho důvodů k tomu, aby se člověk zaposlouchal do více než půlstoletí starých hovorů. On často není nejdůležitější čas, od toho kterého okamžiku uplynulý, jako spíš pravdivost či moudrost myšlenky, zkušenosti, kdy vyslovené.“

Titul Jan Werich – Forbíny vzpomínky je dalším důkazem geniality tvůrce, herce, komika a skvělého člověka, který svým humorem, jasnozřivostí, odvážnými a svobodnými názory předběhl čas.

BEATLINE MAPA BIGBÍTU LET 1967–1969

Mohutná dávka československého bigbítu šedesátých let na 2CD BEATLINE! Koncertně či studiově zaznamenané období kolem dvou československých beatových festivalů navždy zůstává zásadní položkou naší hudební historie.

SU 6317-2

Supraphonline

Kompilace BEATLINE přibližuje československé bigbítové dění z let 1967 až 1969. Východisky jsou původní LP a EP Beat – line Supraphon 1968 a 2. československý beatový festival, zachycující situaci kolem obou památečných přehlídek v pražské Lucerně. Jsou však doplněna o další nahrávky tak, aby posluchači našli možné maximum dobové podstatného a profesionálně natočeného.

Domácí bigbít tou dobou už překonal ideologické nástrahy první

poloviny šedesátých let. Odpoutal se od původního modelu doprovázení sólových zpěváků spíše rokenrolového typu a v postupujícím politickém a kulturním uvolnění mnohem aktuálněji komunikoval se světovou scénou.

První CD mapuje dění kolem premiérového celostátního čs. beatového festivalu (prosinec 1967), druhé zaznamenává situaci toho následujícího, konaného o rok později. Sada studiových nahrávek představuje laureáty a vítěze tehdy soutěžních přehlídek (Soulmen, Blue Effect, Olympic, Prúdy, Framus Five, Bluesmen, Synkopy 61 nebo Rebels), koncertní záznamy z roku 1968 nabízejí také Samuels Band, Blues Five, Flamingo, Flamingo nebo George and Beatovens. Pro doplnění pohledu a poslechu nechybí připomínky dalších zásadních brněnských (Atlantis, Vulkán) nebo pražských (Matadors, Juventus, Cardinals či Komety) rockových aktivit.

Studiově či koncertně zaznamenané období kolem dvou československých beatových festivalů navždy zůstává zásadní položkou naší hudební historie. Toto remasterované 2CD, doplněné řadou dokumentárních fotografií, chce být užitečnou připomínkou tohoto faktu.

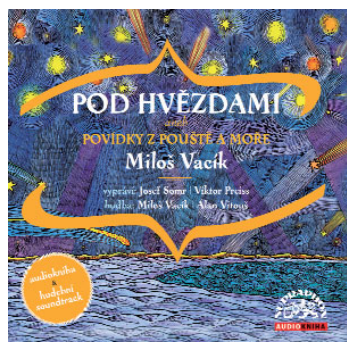
Foto © Lukáš Kadeřábek

MILOŠ VACÍK POD HVĚZDAMI

Supraphonline

Nejdřív kniha, potom audiokniha a hudební album. A k tomu všemu originální ilustrace. To je projekt Miloše Vacíka *Pod hvězdami*, který jistě snad všechny smysly. I když z některých povídek není čtenáři nebo posluchači veselo, nakonec ho pohladí po duši. A když řekneme, že audioknihu načetli velcí čeští herci Josef Somr a Viktor Preiss, je jasné, že tu máme naprosto výjimečnou záležitost.

SU 6419-2

Povídáme si o ní s jejím autorem a hybatelem Milošem Vacíkem.

Kniha, audiokniha a hudební soundtrack tvoří jeden krásný celek. Mělo to takhle být od začátku?

Popravdě ne. Nejdřív vznikaly povídky, u kterých jsem od začátku věděl, že k nim budou také mé ilustrace. Vzniklo tedy pětadvacet povídek a o něco víc ilustrací a všelijakých kreslených symbolů. Až později mě, jakožto muzikanta, napadlo udělat jako bonus ke knížce hudbu. Aby to celé čtenáři uneslo ještě více do atmosféry textů a prohloubilo to jejich vjem.

Deska ale nakonec vznikla samostatně...

Ve vydavatelství mi vysvětlili, že by muzika jako příloha knihy celý projekt zkomplikovala, třeba i kvůli DPH. Bylo tedy jasné, že se tištěná a zvuková část budou muset oddělit. Dupal jsem, jak to pojmout, a v té době jsem se shodou okolností seznámil s Janem Jiráňem, který mimo jiné režisruje audioknihy. Vznikla tedy audiokniha, ale na Supraphonu vyjádřili ještě další přání: chtěli vydat dvojčedčko, na jednom z nich audioknihu a na druhém čistě jenom hudbu k povídkám. Což se povedlo. Takže nejdřív vyšla kniha, potom ono dvojalbum.

Jak kniha, tak i CD má výtvarný doprovod, jehož jste autorem. Jsou to obrázky, které mají, dle vašich slov, připomínat staré dřevorezy nebo rytiny.

Já sám jsem studoval výtvarnou školu a vždycky mě tyto grafické techniky bavily. Ať už šlo o dřevorezy, linoryty nebo suchou jehlu. Atmosféra takových obrázků evokuje právě staré tisky, rytiny nebo iluminované rukopisy. Takhle jsem si to přál i u knihy a alba *Pod hvězdami*. A přizpůsobili jsme tomu s grafikem i písmo. Ano, chtěl jsem se přiblížit trochu těmto starým barevným dřevorezům. S touto myšlen-

Foto © Pavel Růt

kou jsem do toho šel, i když ilustrace jsou kresleny tuží, barevnými tužkami a akvarelem.

Vaše povídky jsou vesměs krátké. Asi zastáváte názor, že i v krátkém literárním útvaru se toho dá honě říct, je to tak?

Jelikož můj tatínek byl básník, byl jsem tím od dětství obklopen. Vím tak, že básně mohou být silné i tehdy, jsou-li krátké. U této knihy to vyplynulo ze situace, a zdálo se mi, že to opravdu stačí.

Dá se, alespoň o některých z těch povídek říct, že to jsou bajky?

Ano, dá. Ta knížka je plná symbolů. Vystupují tam zvířata, lev, sokol, ještěrka, had a další, kteří mluví a přemýšlí. Svým způsobem to tedy bajky jsou. A pak je na čtenářovi, co si k té které situaci dosadí, jakou strunu v něm rozezná. A jestli je mu bližší povídka se zvířetem nebo člověkem. Samozřejmě v povídkách vystupují i lidé.

Hodně cestujete. Asi jste si spoustu námětů a možná i těch zvířat přivezl z cest...

Inspirace z cest tam určitě je. Jako muzikant jezdím studovat spíš na západ, třeba do Brazílie, vždycky mě ale zajímal i Blízký východ. Byl jsem v Libanonu, Tunisu, dvakrát v Egyptě. Z každé cesty ve mně něco zůstane a psaním to ze sebe, dá se říct, dostávám ven.

Píšete i na cestách nebo tam vstřebáváte zážitky a píšete až doma, v Česku?

Na cestách si píšu deníky. Obsahuje má dobrodružství, atmosféru, poznatky jednotlivých dnů. A doma se pak nechávám inspirovat atmosférou těch deníkových záznamů.

Některé ty povídky – a koneckonců i muzika – mi připadají dost smutné.

Je pravda, že ty povídky úplně veselé nejsou. Ale takový je život: člověk, když je mladší má o životě určitou představu, a pak zjistí, že realita je pak zcela jiná. V těch povídkách je určitě i část mě samotného. Většinou dělám spíše veselou hudbu, samba přeci smutná není, ale jsou ve mně i melancholičtější struny. Smutek, který k životu samozřejmě patří, se ve mně sbíral delší dobu, a šel ven právě v těchto povídkách. No a ta hudba? Je složena přímo k těmto povídkám, tak jsme s Alanem Vitoušem, kterého jsem oslovil ke spolupráci, ctili jejich atmosféru. Hudba je velmi ambientní, klidná až meditativní.

Některé povídky z knihy a audioknihy Pod hvězdami jsou i docela optimistické. Ukazují, že i smrt může být krásná nebo aspoň že není neštěstím. Příklad: sokol chtěl zažít naplno písečnou bouři; zažil ji a zemřel vlastně šťastný.

To je řečeno naprosto přesně. O paradoxu života je třeba i povídka Na správném místě ve správnou chvíli. Člověk něco očekává, něco hledá – a nachází to ve chvíli, kdy umírá. A pak vlastně umírá smířený a šťastný, i když se to může zdát jako paradox. Mé povídky jsou mnohdy o hraničních situacích a zdálo se mi, že právě takovéto paradoxy života jsou v extrémních podmínkách pouště nebo moře daleko uvěřitelnější.

Jak těžké bylo pro načtení audioknihy sehnat pány Viktora Preisse a Josefa Somra?

S tím velmi pomohl Jan Jiráň. Když jsem mu tuto svoji představu a sen přednesl, hned s úsměvem řekl, že

mřím vysoko. Ale oslovil je. Oba si nechali texty poslat a po přečtení oba s načtením souhlasili. To mě samozřejmě ohromně těší a jsem šťastný, že to tak dopadlo.

Při práci na hudebním soundtracku jste spojil síly s několika spolupracovníky.

A všichni jsou to moji přátelé. Když jsem se chystal dělat hudbu ke knížce, řekl jsem si, že by měla být jiná, než dělám běžně. Ambientní, klidná. Oslovil jsem Alana Vitouše, o kterém vím, že má podobný hudební cit. On se toho opravdu ujal a výslednou podobu muziky hodně ovlivnil. K tomu jsem pozval Athinu Langoskou, řeckou zpěvačku s nádherným hlasem. A klarinetista Aleš Kudela se mnou hraje už dlouhá léta, prošli jsme spolu několika hudebními formacemi. Takže si rozumíme. Nakonec jsme ještě použili přednahravané improvizace úžasných muzikantů a našich přátel z Clarinet Fac-

tory, se kterými jsem já i Alan spolupracoval. Vše zakončil společný koncert všech zmíněných na křtu knihy a nahrávek.

Bylo těžké udělat z knihy výběr povídek pro audioknihy?

Ta kniha, alespoň pro mě, má určitou linku, jakýsi vývoj. Některé postavy se tam opakují a mizí. Třeba lev, nebo král, jako určitý symbol. Když jsme s Janem Jiráňem dělali výběr pro audioknihy, dali jsme si určitá pravidla. Třeba aby to celkově nebylo moc depresivní, aby tam nebylo moc bojů a válek. Z původně pětaticet povídek jsme jich vybrali sedmnáct – a myslím si, že i ta audiokniha má určitý vývoj. Ovšem pokud ho tam posluchač nechce hledat a vnímá každou povídku samostatně, je to také v pořádku. Nakonec ten výběr nebyl nijak bolestivý. Myslím, že vše krásně vyplynulo. Jsem šťastný, že kniha i nahrávky tak tvoří jeden velký propojený celek.

Foto © Richard Klénik

POSLOUCHEJTE NEJLEPŠÍ POHÁDKY PŘED USNUTÍM

Kombinaci milých, vlídných hlasů, krásné hudby a mistrovské interpretace oblíbených pohádek, to vše obsahuje právě vydané CD Nejlepší pohádky před usnutím. Název není nadsazený, protože jde skutečně o ty nejlepší pohádky, v nichž někdy interpreti také zpívají. Libuše Šafránková čte pohádky Tři oříšky pro Popelku a O zvědavém štěňátku. Karel Höger vypoví, jak pejsek s kočičkou myli podlahu. Skvělou společnost korunuje Marek Eben. Nejprve spolu s Krtečkem vypráví příběh Jak Krtek ke kalhotkám přišel, pohádku O perníkové chaloupce, nazvanou bratry Grimmy Jeníček a Mařenka, pak doprovodí vlastními písněmi. „Po takových pohádkách se budou zdát ty nejkrásnější sny,“ říká producentka nového sampleru Naďa Dvorská, které jsme se zeptali, jak se jí spolupracovalo s tak výbornými herci a jestli je obtížné vybrat ty nejlepší nahrávky pro takové speciální CD.

SU 6426-2

Supraphonline

Nádo, co by měly podle vás splňovat nahrávky, které pouští rodiče dětem před usnutím?

Pohádky před usnutím by měly děti uklidnit příjemným a milým hlasem vypravěče a příběhem, který nejen že dobře dopadne, ale ke kterému se děti rády vracejí, přejí si jej slyšet znovu a znovu. Ve vyprávění může být i dramatické napětí, ideální je, když je to v pohádce, kterou děti důvěrně znají.

Jak se vám spolupracovalo s Libuší Šafránkovou?

Libuška je jedna z nejmilejších osobností, se kterou jsem kdy pracovala. Okouzluje svým něžným hla-

sem a její bytost vyzařuje něhu a vlídnost. Je neuvěřitelně inteligentní, vtipná a nesmírně pracovitá. Za vším, co udělá, opravdu stojí a je to výsledkem její poctivé přípravy.

Bylo těžké přesvědčit Marka Ebena, aby načetl pohádky o Krtečkovi?

Když jsme hledali interpreta pro vypravěče Krtečkových dobrodružství, měli jsme seznam několika jmen, mezi nimi Marka Ebena. Zнала jsem Marka již z dob jeho studií, hrál ve Viole v pohádce o Kocourkovi Modroočkovi tak výborně, že jsem zkusila nejprve oslovit právě jeho. Marek se nezdráhal ani chvíli. Když pak všichni slyšeli výsledek, tedy první pohádku Jak Krtek ke kalhotkám přišel, divili se, že bychom mohli uvažovat ještě o jiném interpretovi. Do té míry byla volba Marka jasně nejlepší. Načetl pak celou velkou sérii Krtečkových dobrodružství, která patří u Supraphonu k nejúspěšnějším nahrávkám mluveného slova.

Proč jste se do kompilace rozhodla zařadit i archivní nahrávku s Karlem Högerem?

Vybírala jsem pohádky také podle vlastní zkušenosti. Jak pejsek a kočička myli podlahu patří k těm příběhům, které děti v naší rodině vyžadují a milují. Hlas Karla Högera je uklidňující a vlídný, příběh je laskavý a mile legrační.

Album je vybaveno i pěkným hudebním doprovodem v podání Jiřího Stivína, Zdeňka Zdeňka či Bratrů Ebenů.... asi to považujete za důležité?

Jirka Stivín jednoduše a ve zkratce hudebně představí pohádku Tři oříšky pro Popelku, čtenou Libuší Šafránkovou. Moc se mi líbí také její Štěněčí písnička. Text k ní napsal

Ondřej Suchý, hudbu Zdeněk Zdeněk a Libuška ji zpívá nesmírně sugestivně. Také mám moc ráda písničky k pohádce Jeníček a Mařenka. Hudbu i slova napsal Marek Eben a spolu se svými bratry hraje a zpívá. Pohádka končí krásným popěvkem, který symbolicky celý výběr uzavírá slovy: Skončila pohádka, jděte spát, děťátka!

Foto © Martin Kubica

Foto archiv Supraphonu

Foto © Martin Kubica

DAGMAR PECKOVÁ PROZRADILA SVÉ PLÁNY

Mezzosopranistka Dagmar Pecková i v novém roce pokračuje s koncerty projektu Hříšnice a zároveň chystá zajímavou novinku s písněmi Kurta Weilla...

Foto © Ilona Sochorová

Hříšnice na koncertních pódiiích i v letošním roce

Mezzosopranistka Dagmar Pecková v loňském roce slavila úspěch s projektem Hříšnice, jehož realizaci podpořila PBS group. Po vydání alba, na které zařadila árie biblických či antických hrdinek, jež hřešily nejen ze zklamané lásky, uskutečnila i několik koncertních provedení. Hříšnice ožijí i letos. Nejprve s nimi Dagmar Pecková vystoupí 20. dubna ve Filharmonii Hradec Králové. O dva dny později se přesune se stejným orchestrem a s dirigentem Andrease Sebastianem Weiserem do Chrudimi.

Hříšnice se také stanou headline-rem několika festivalů. V rámci mezinárodního hudebního festivalu Janáčkův máj zazpívá Pecková 31. května za doprovodu Janáčkovy filharmonie Ostrava vedené dirigentem Stanislavem Vavřínkem. S Filharmonii Brno a s dirigentem Aleksandarem Markovićem vystoupí 24. srpna na Mezinárodním hudebním festivalu Špilberk.

Hostem nové nahrávky Štefana Margity a dalších koncertů se Spirituál kvintetem

V březnu se Dagmar Pecková chystá do nahrávacího studia, kde bude hostem nové nahrávky Štefana Margity, který pro Supraphon připravuje speciální vánoční album.

Po obrovském úspěchu pražských jubilejních koncertů souboru Spirituál kvintet, jichž byla Dagmar Pecková hostem v pěti zcela vyprodaných Lucernách, se letos vystoupení uskuteční 2. a 3. dubna v Sono Centru v Brně.

Dáma v pánské společnosti

Dagmar Peckovou do svého ambiciózního orchestrálního cyklu přizvala PKF – Prague Philharmonia. Společně vystoupí 10. května v Rudolfinu v rámci koncertu s názvem Dáma v pánské společnosti, kde zazní pod taktovkou Matthia-se Pintschera písně Richarda Wagnera Wesendonck Lied.

Cabaret Epoque Kurta Weilla

Konec koncertní sezony věnuje Pecková novému projektu Cabaret Epoque sestaveného z písní pozoruhodného skladatele první poloviny 20. století Kurta Weilla. S jeho songy se oblíbená pěvkyně představí v doprovodu Epoque Orchestra 14. června na festivalu Smetanova Litomyšl. „S dílem Kurta Weilla jsem se seznámila již v roce 1992. V angažmá ve Stuttgartu v rámci nastudování opery Vzestup a pád města Mahagonny. Mám ráda jeho osobité a nadčasové songy, šansony a již dlouho plánuji, že se jim chci více věnovat. Myslím, že právě teď pro ně nazrála doba. Moje pocta Kurtu Weillovi nebude jen repertoár ze Žebrácké opery či Vzestupu a pádu města Mahagonny, ale také písně a balady v originálních německých, francouzských a anglických verzích,“ prozrazuje Dagmar Pecková a zároveň dodává: „Kurtu Weillovi bude věnována i moje nová

nahrávka. Album z jeho písní chystám ve spolupráci se Supraphonem na příští rok.“

SU 4181-2

Supraphonline

Z KONCERTNÍHO DIÁŘE VILÉMA VEVERKY

Vilém Veverka vydal loni na podzim u Supraphonu pozoruhodné album barokních hobojových koncertů. Ke spolupráci na této nahrávce přizval špičkové interprety s mezinárodním renomé: Barbaru Marii Willi, Dominika Wollenwebera a soubor Ensemble 18+. Podle hudebních recenzentů Veverka i touto další nahrávkou stvrdil své nezatratelné místo mezi nejrespektovanějšími hobojisty v mezinárodním měřítku.

SU 4188-2

Supraphononline

Foto © Julian Veverica, 2015

Vilém Veverka nyní aktuálně album představí 11. března v Berlíně, kam byl pozván dramaturgy do komorního cyklu Konzerthaus orchestru. Vystoupí v rámci provedení klavírních kvintetů Ludwiga van Beethovena a Wolfganga Amadea Mozarta. Vilém Veverka bude také hostem abonentní řady Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Rudolfinu, kde se 11. dubna uskuteční pražská premiéra Koncertu pro hoboje a orchestr od Elliotta Cartera.

Vilém je rovněž jednou z hvězd letošního ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro. Vystoupí 24. května v Kosteletě sv. Anny – v Pražské křižovatce s mezinárodně úspěšným souborem Ensemble Berlin-Prag. „Toto je skutečně top koncert a svého druhu lahůdková hudební konfrontace; jinými slovy, provedeme skladby jak starých mistrů – Jana Dismase Zelenky, Françoise Couperina, Johanna Sebastiana Bacha, ale i kla-

siku 20. století – Karlheinz Stockhausena, Klause Hubera. Je to velká událost a satisfakce zároveň,“ glosuje Vilém Veverka a dodává: „Těší mě, že s Ensemble Berlin-Prag vystoupíme i 30. června na dalším špičkovém českém festivalu Smetanova Litomyšl.“

Program, inspirovaný novým albem Viléma Veverky, zvolil Hudební festival Ludwiga van Beethovena v Teplicích, který našeho předního hobojistu pozval i se sou-

borem Ensemble 18+ na 28. května do Jimlína.

V současnosti dokončuje režisérka Linda Jablonská o Vilému Veverkovi autorský dokument z úspěšného cyklu České televize Můj pokus o mistrovský opus, který by měl být na obrazovky uveden v září. Viléma Veverku zachytí kamera během intenzivní práce na stěžejní skladbě, Suitě Pavla Haase, kterou v roce 2009 rovněž nahrál (album Risonanza) pro Supraphon.

SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS OBJEVUJE FASCINUJÍCÍ OBRAZ HUDEBNÍHO ŽIVOTA PRAHY ZA KARLA IV.

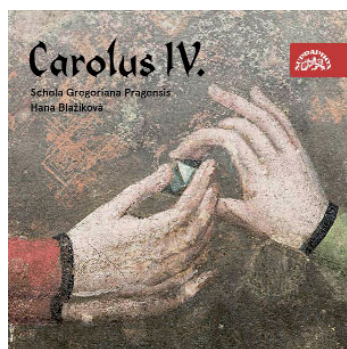
V květnu oslavíme 700 let od narození „Otce vlasti“, krále českého a císaře Svaté říše římské Karla IV., kterého považuje český národ za jednu z nejvýznamnějších osobností své historie. Právě k tomuto výročí vydává renomovaný soubor Schola Gregoriana Pragensis ve spolupráci se sopranistkou Hanou Blažíkovou album příznačně nazvané *Carolus IV.* Nahrávku uvádíme na trh na CD i v digitálních servisech.

Byl to právě český král Karel IV. (1316-1378), který vtiskl Praze její nebyvalou krásu. Bohatství architektonických a výtvarných skvostů z jeho doby je zřejmé na první pohled, král však neméně pečoval o rozkvět duchovního a kulturního života tohoto města. Kromě svatovítské katedrály se hudba v pozoruhodné žánrové barevnosti rozvíjela v prostředí pražské university (latinské duchovní písně i francouzská *ars nova*), v Emauzích, klášteře založeném Karlem za účelem provozování slovanské liturgie, městem se jistě ozývaly i české písně (Otep myrhy, Dřevo se listem odlévá) navazující na tradici německého minnesangu.

Všeobecně známá je úcta Karla IV. ke svatým a s tím související „sběratelská vášeň“ pro relikvie. Právě z Karlova podnětu vznikl svátek svatého Kopí a hřebů, jehož chorální officium zčásti zaznívá i na novém albu renomovaného souboru Schola Gregoriana Pragensis *Carolus IV.*

Chorální i vícehlasé zpěvy Karlovy doby doplňuje Schola Gregoriana Pragensis na společné nahrávce se sopranistkou Hanou Blažíkovou i o světskou tvorbu; výsledkem je fascinující obraz hudebního života za Karla IV. ve všech jeho barvách a formách.

„Jsem rád, že jsme v tomto projektu mohli spojit síly s vynikající zpěvačkou Hanou Blažíkovou, která je také skvělou hráčkou na gotickou harfu a s výborným flétnistou Jakubem Kydlíčkem i dalšími výbornými instrumentalisty,“ uvádí umělecký vedoucí souboru Schola Gregoriana Pragensis David Eben a glosuje: „Přáli jsme si, aby naše nahrávka byla jakousi hudební obdobou barevné gotické vitráže z doby Karlovy. Snažili jsme se zachytit onu mnohovrstevnatost dobové hudební kultury 14. století.“

SU 4193-2

Supraphonline

PLATINOVÝ A ZLATÝ PAVEL ŠPORCL

SU 4186-2

Supraphononline

Houslový virtuos Pavel Šporcl loni na podzim vydal na 2CD – k počtě 330. výročí narození Johanna Sebastiana Bacha – „Sonáty a partity pro sólové housle.“ K novému albu zároveň uspořádal mimořádné turné „Bacha na Šporcla – Generali Tour 2015“. V rámci třinácti beznadějně vyprodaných koncertů provedl vždy jiné Bachovy skladby, které v Praze a v Brně navíc rozšířil o „Bach maratón.“ V rámci něho provedl v metropolích Čech a Moravy vždy tři koncerty ve třech po sobě jdoucích dnech a provedl tak absolutně kompletní Bachovo dílo pro housle.

Album se Sonátami a Partitami pro sólové housle se za necelé tři měsíce od vydání stalo nejprodávánější tuzemskou klasickou nahrávkou roku 2015. V pondělí 25. ledna za ni Pavel Šporcl v prostorách nové prodejny SUPRAPHON musicpoint převzal platinovou desku. Oblíbený

houslista zároveň obdržel i zlatou desku za 3CD „Zlatá kolekce.“ Ta vyšla v roce 2013 k jeho čtyřicetinám a je výběrem toho nejlepšího ze supraphonských nahrávek.

V rámci slavnostního předání ocenění za prodej alb Pavel Šporcl představil svoje plány pro rok 2016.

Tím nejvýznamnějším je nepochybně debut v newyorské Carnegie Hall. „Koncert v Carnegie Hall je pro mě velkou výzvou a vyznamenáním současně. Debutem ve slavném Isaac Stern Auditorium si splním jeden ze svých největších snů,“ dodává Pavel Šporcl.

Foto © Lukáš Kadeřábek

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz